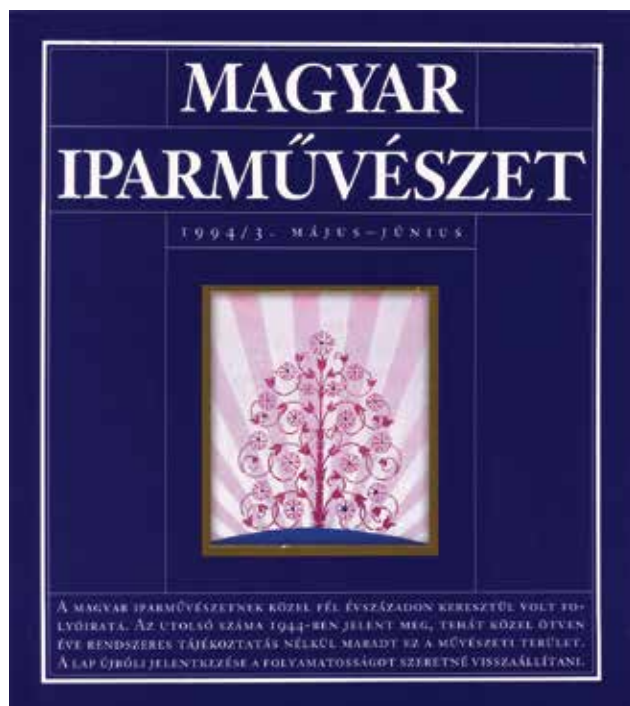

Egy szaklap harminc éve

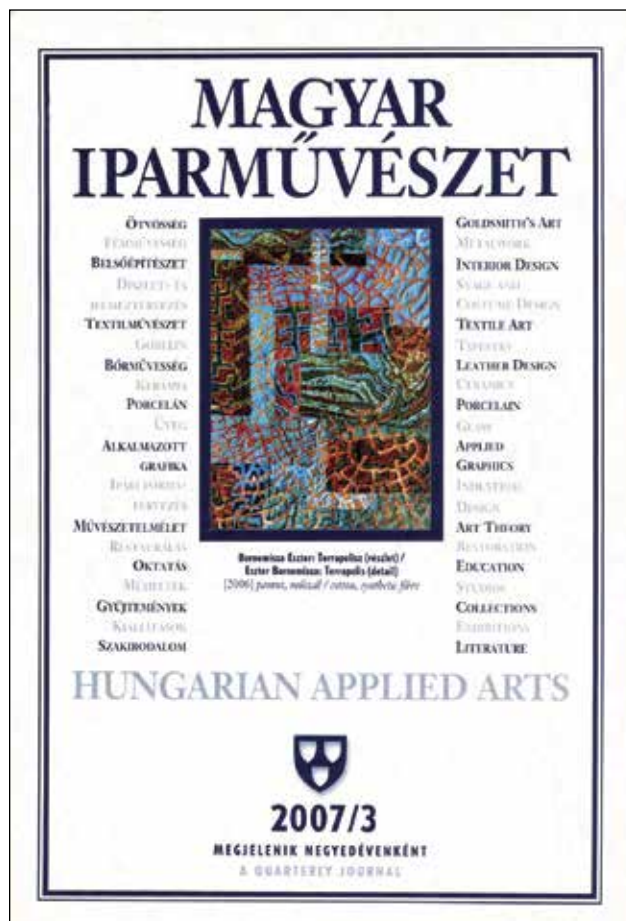
MAGYAR IPARMŰVÉSZET 1993–2023 (VÁZLATOS VISSZAPILLANTÁS)

Ha a 19. századi *Művészi Ipar* (1885–1894) című lapot követő 19–20. századi *Magyar Iparművészet* (1897–1944) című folyóirat csaknem ötvenesztendősi hiátus múltán, 1993-ban újraindított utódlapjának napjainkig tartó történetét felölelő, három évtizedet átfogó sorozatára pillantunk a könyvespolcon, máris számos fontos megállapítást fogalmazhatunk meg. Így a legfeltűnőbb jellemző, hogy a harmincéves történet során többször változott a lap külső megjelenése, illetve formátuma: a kezdeti, majd a később visszatérő kisebb négyzetes alakzatot kétszer, 2005-ben (2012-ig) és 2018-ban váltotta fel a nagyobb, az álló A/4-est megközelítő méret. Ez együtt járt a borító jellegének változásával is: már az induláskor is, és aztán hosszú éveken át alkalmazott úgynevezett „ablakos” címlap 2018-ig – 1996-tól a periodika által tárgyalt alkotóterületek tárgyszavaival 2016-ig – határozta

meg az arculatot. Megállapítható az is, hogy többször módosult az évente közreadott lapok megjelenési száma: a kezdeti hatot (1994–1995), az évi négy (1996 és 2012 között, kivétel a 2002-es év hat számmal), 2013-tól a tíz, majd 2017-től a nyolc megjelenés követte (2023-ban hat lapszám jelent meg). (Az egymást követő lapszámok közötti viszonylag hosszú időszakoknak, illetve az esetenként rendszertelen megjelenésnek természetesen meghatározó jelentőségű szerkesztési következményei voltak és vannak.) Nem elhanyagolható tényező az egyes

A Magyar Iparművészet 1994/3. számának címlapja. Tervezőszerkesztő: SZABÓ J. Judit | Cover page of Issue 3/1994 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Design by Judit SZABÓ J.

A Magyar Iparművészet 2007/3. számának címlapja. Terv: Tandem Grafikai Stúdió | Cover page of Issue 3/2007 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Design by Tandem Graphic Design Studio

lapszámok terjedelme sem: volt, hogy 48 oldalon, és volt, hogy 64, majd 92 oldalon, 2018-tól napjainkig 56 oldalon jelentek, jelennek meg a közlemények. Fellapozva az egyes számokat feltárulnak az évtizedek során lezajlott, a szerkesztőséget és a kiadót érintő történések is: a mutatványszámot követően a 2002/6-os számig N. Dvorszky Hedvig művészettörténész volt a lap főszerkesztője, őt követte a 2003/1-es számtól a 2012/2-es lapszámig a lapalapító Fekete György belsőépítész¹. A 2012/3-as számtól Kiss Éva művészettörténész, a 2018/1-es számtól napjainkig Simonffy Szilvia művészettörténész ült a főszerkesztői székben. A *Magyar Iparművészet* jellemző szerkesztési vonása, hogy munkájában a kezdetektől fontos szerepet játszott a különböző alkotó- és szakterületek prominens képviselőiből szervezett szerkesztőbizottság, amelynek Fekete György a 2020-ban bekövetkezett haláláig de facto az elnöke volt, s amelynek tagjai nemegyszer tanulmányaikkal, cikkeikkel szerzőkként is jelentkeztek (mint mások mellett például Dávid Katalin, Ernyey Gyula, Lovag Zsuzsa, Mezei Gábor, Schrammel Imre). A felelős kiadók sorában a harminc év során a Magyar Iparművészeti Főiskolát (1993-tól), a Magyar Művészeti Akadémia Alapítványt (1996-tól), illetve az alapítvány nevének változása miatt a Nemzeti Művészeti és Kulturális Kapcsolatok Alapítványát (2011-től) regisztrálhatták az annalesok. A példányszámról, az előfizetők számáról nincsenek nyilvánosságra hozható adataink, de természetesen 2013-tól ez a kiadvány is elérhető a cybertérben: a nyomtatott lapszámok késleltetett közzététellel teljes terjedelemben megjelennek és olvashatók a folyóirat honlapján, továbbá

az Országos Széchényi Könyvtár Elektronikus Periodika Adatbázis és Archívum (OSZK EPA), az Arcanum Digitális Tudománytár és az EBSCO Publishing Inc. tudományos gyűjtemény honlapján/weboldalain.

A sok változás ellenére az „első mutatványszám”-ként megjelent 1993. decemberi *Magyar Iparművészet*ben az egyik lapalapító, Fekete György belsőépítész által, a szerkesztőbizottság elnökeként megfogalmazott célok alapjaiban napjainkig is érvényesnek ítéltetők, s a folyóirat legfontosabb jellemzőiként minősíthető ismérvek és tényezők: „Az elmúlt fél évszázad sorolhatatlan társadalmi és művészeti változásai alaposan átrendezték a művek születésének és hatásának szellemi és gyakorlati körülményeit. Lényegesen módosult a tárgyak szerepe is. Valami azonban változatlan maradt: a szépség iránti eredendő vágy, az alkotók tehetsége és teremtő kedve. Lapindító szándékainkat erre alapozzuk. Az iparművészet – minden anyagot, technikát és funkciót magába foglalón – az az átfogó művészeti ág, amelyik az egész emberiség ünnepnapjait és hétköznapjait át- meg átszövi használható teljesítményeivel. Lehetetlen, hogy ezekről ne érkezzen rendszeres híradás. A *Magyar Iparművészet* jórészt a kézműves iparművészet és tervezőmunka eredményeit kívánja folyamatosan számba venni. Tájékoztat múltbéli értékeiről, a kortárs alkotók és alkotások jelenéről és az iparművészeti oktatás szándékairól, állomásairól. Foglalkozik az iparművészeti szakmák szervezeti életének mindennapjaival, közösségeinek gondjaival, szakírásával, kritikájával és könyvkiadásával. Figyelemmel kíséri a kiállítások világát.”² E nagyszabású, komplex szerkesztői terveket és szándékokat tükrözte az 1996-os évfolyam

Szerkesztőbizottsági ülés az Iparművészeti Múzeum könyvtárában 2015-ben. Résztvevők (balról jobbra): FELEDY Balázs művészetkritikus, SIMON Károly designer, ERNYEY Gyula designer, szaktörténész, MEZEI Gábor belsőépítész, SCHRAMMEL Imre keramikus és porcelántervező és DVORSZKY Hedvig művészettörténész | Editorial board meeting in the library of the Museum of Applied Arts, 2015. L-r: art critic Balázs FELEDY, designer Károly SIMON, designer and design historian Gyula ERNYEY, interior designer Gábor MEZEI, ceramist and porcelain designer Imre SCHRAMMEL, art historian Hedvig DVORSZKY

Fotó: Mascher Róbert / Magyar Iparművészet Archivuma

Szerkesztőbizottsági ülés az Iparművészeti Múzeum könyvtárában 2015-ben. Résztvevők (balról jobbra): NAGY Franciska hírszerkesztő, MEZEI Gábor belsőépítész, SCHRAMMEL Imre keramikus és porcelántervező, KISS Éva művészettörténész, főszerkesztő és DÁVID Katalin művészettörténész | Editorial board meeting in the library of the Museum of Applied Arts, 2015. L-r: news editor Franciska NAGY, interior designer Gábor MEZEI, ceramist and porcelain designer Imre SCHRAMMEL, art historian and chief editor Éva KISS, art historian Katalin DÁVID

Fotó: Mascher Róbert / Magyar Iparművészet Archivuma

lapszámainak borítóján feltűnt, majd húsz éven át megjelent, az iparművészeti alkotóterületek megnevezését és az ágazat szervezeti és intézményrendszerének egységeit mintegy tartalmi leltárként összegző felsorolás: ötvösség, fémművesség, belsőépítészet, környezettervezés, bútór, díszlet, játék, textilművészet, gobelin, öltözködés, ruha- és jelmeztervezés, bőrművesség, kerámia, porcelán, üveg, könyvművészet, plakát, reklámtervezés, ipari formatervezés, művészetelmélet, kritika, restaurálás, diplomázók, művészportrék, műhelyek, gyűjtemények, gyűjtők, kiállítások, szakirodalom.

A Magyar Iparművészet 2014/5. számának címlapja. Terv: Tandem Grafikai Stúdió | Cover page of Issue 5/2014 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Design by Tandem Graphic Design Studio

Az első két esztendő kézművestechnikákat áttekintő tematikus számainak sorozata után az aktualitásokhoz kötődőbb, a már-már nehezen behatárolható, rendkívül szerteágazó kézműves- és tervezőművészeti alkotóterületekre fókuszáló, változó rovatokból megszerkesztett, és a rovatokon belül változatos műfajú közleményeket közreadó kiadványok követték egymást. Találomra kiemelve egy-egy lapszámot a széles körű szakmai tájékozódást és tájékoztatást tanúsítják a rovatcímek: 1996/1: Értékmérés, Portré, Oktatás, Kiállítás, Műkereskedelem, Fórum, Szemle, Hírek; 1997/4: Portré, Kiállítások – Műhelyek, Kitekintés, Animáció, Művészetelmélet, Kortárs Galériák, Műkereskedelem, Könyvek, Körkép; 2004/1: Kiállítások – Műhelyek, Oktatás, Kitekintés, Művészet – Elmélet, Info; 2023/4: Kiállítások – Műhelyek, Köszöntés, Értékkörszűrés, Könyv, Hírek.

Természetesen egy alkalmazott grafikai művészettel, tervezőművészettel is foglalkozó lap arculatának, ki-

vitelének, megjelenésének is tükröztetnie kellett, tükröztetnie kell igényességét és magas fokú művészeti színvonalát: a tartalmi és formai összhangot. A lap indulásakor a teljes grafikai arculat, a tipográfia, a tördelés Molnár István laptervező-tipográfus nevéhez fűződött (az 1994/3-as számtól Szabó J. Judit volt a tervezőszerkesztő). Az 1996/1-es számtól a 2018/7-es számig a megjelenés Faragó István tervezőgrafikus, könyvtervező, tipográfus (Tandem Grafikai Stúdió) kiváló munkája eredményeként valósult meg mesteri fokon (1996–1998 között Árendás József grafikusművész közreműködésével). A *Magyar Iparművészet* 25 éves jubileumának alkalmából a 2018/8. lapszámtól kezdve Scherer József designer, tervezőgrafikus arculattervezésével és Nagy Norbert grafikai tervei nyomán jelentősen megújult a grafikai arculat. A *Magyar Iparművészet* A/4-es méretet közelítő formátumra váltó kiadványainak látványos címlapjai, a közlemények szöveges részeinek és az illusztrációinak arányai, a kiemelések – a tehetséges és alázatos műtárgyfotósok közreműködésével, a leleményes műtárgyfotók lapba illesztésével – professzionális szinten, méltó eleganciával realizáltak. Külön tanulmányt szentelhetnénk a remekbe szabott, önmagában is művészeti alkotásként szemléltető, attraktív címlapterv-megvalósításoknak. És itt kell szólnunk arról a fantasztikusan alapos, körültekintő szerkesztői gyakorlatról is, amelynek garanciájaként a reprodukciók képalkotásai, a műtárgyadatok mindenkor precízek és pontosak: így a jelenkori művészet, a művészet-történet hiteles forrásai. Ez a precizitás jellemzi a lap egészét, tartalmi aspektusait is: művészettörténeti

A Magyar Iparművészet 2016/2. számának címlapja. Terv: Tandem Grafikai Stúdió | Cover page of Issue 2/2016 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Design by Tandem Graphic Design Studio

alaposan feldolgozott és prezentált, a szakmának és az olvasóközönségnek egyaránt szóló tanulmányok, érzékletesen megrajzolt alkotói portrék, tárgyilagos tárlatismertető, a szakmai szervezetek, intézmények munkájáról szóló pontos tudósítások, összefogott recenziók jelentek, jelennek meg a lap oldalain. A folyóirat jellegét, hangvételét, szakmai irányultságát alapvetően meghatározza, hogy – ellentétben például az irodalmi vagy a művészeti lapok családjának nyomtatott kiadványaival – a *Magyar Iparművészet* az iparművészeti szféra egyedüli periodikája, nincsenek társai. Ez szükségszerűen korlátozza mozgásterét, megszabja szerkesztési koncepcióját, közleményeinek tárgyalásmódját, szemléletét, amelyet tovább árnyal esetenként a két szám megjelenését elválasztó viszonylag hosszú időszak, amely ellehetleníti az aktualitásokra való közvetlen reflektálást, például az egy-két hetes időszakig fennálló kiállításokra való kritikai reagálást. Vagyis a széles körű kitekintésre, az egyfajta szemléleti és tematikai demokratizmusra, a szubjektivitástól és a megindokolhatatlan szelekciótól mentes témaválasztásra, a tárgyilagos ismertetésre, a szakmai szempontokat érvényesítő elemzésre kell vállalkoznia és koncentrálnia. Mindez a jelenkori magyar művészeti irodalom egyik egyre égetőbb hiányjelenséget jelző tünetének okozója: a kritikai hangvétel, a bírálat, a szigorú megítélés, a negatív minősítés szinte teljesen mellőzött szakirodalmunkban (vagy ebbéli meggyőződését és vélekedését szinte észrevétlenül, a válogatás, a közlés által kiemelésre érdemesített értékek révén manifesztálja a lap). Ha azt a nehezen megcáfolható vélekedést fogalmazzuk meg,

hogy értéktelen, a kvalitást nélkülöző, gyenge művek, erőtlén törekvések, epizódyszerű jelenségek egyáltalán nem kaptak teret a lap hasábjain, akkor ezzel egyúttal azt is igazoltuk, hogy a mindenkori szerkesztők sikerrel birkóztak meg a monopolhelyzetből adódó szituációval. És ugyanígy regisztrálható az is, hogy érdemtelenül mellőzött alkotóra, figyelmen kívül hagyott, szakmai figyelemre méltó kezdeményezésre, elfeledett kimagasló jelentőségű alkotásra, elhallgatott meghatározó művészeti eseményre nem emlékeztethetünk, vagyis az iparművészeti művészettörténet hű tükre, pontos dokumentációja tárul elénk a *Magyar Iparművészet* lapszámaival forgatva. Ezekre a nehézségekre, problémákra, sajátosságokra utalt Dvorszky Hedvig művészettörténész is, a lap egykori alapítója, majd főszerkesztője a folyóirat 25. évfordulója alkalmából írt, *Érett korban* címmel megjelent tanulmányában: „...az adott időben történt szakmai eseményekről megjelenő beszámolóink, értékeléseink a kiadvány periodikus megjelentetési lehetőségeinek következtében nem az adott esemény történéseinek időszakában voltak olvashatók. Ennek a látszólagos hátránynak azonban többszörös előnyét tudtuk érvényesíteni: a szerzők tisztában voltak megfogalmazásaik értékrögzítő felelősségével, a művészek pedig az alkotásaiknak egy igényes folyóiratban való bemutatásával a művészeti közéletnek hosszabb távon is eleven szereplői maradtak. A számos nehézség

Szerkesztőbizottsági ülés a Magyar Művészeti Akadémia Makovecz Szalonjában 2019-ben. Részvevők (balról jobbra): MASCHER Róbert designer, ERNYEY Gyula designer, szaktörténész, SCHERER József designer, FEKETE György belsőépítész, RITOÓK Pál művészettörténész, MEZEI Gábor belsőépítész és SIMONFFY Szilvia művészettörténész, főszerkesztő | Editorial board meeting in the Makovecz Salon of the Hungarian Academy of Arts, 2019. L-r: designer Róbert MASCHER, designer and design historian Gyula ERNYEY, designer József SCHERER, interior designer György FEKETE, art historian Pál RITOÓK, interior designer Gábor MEZEI, art historian and chief editor Szilvia SIMONFFY
Fotó: Magyar Iparművészet Archívuma

Kerekasztal-beszélgetés a Múcsarnokban 2018-ban, a Kozma-emlékév alkalmából megjelent tematikus lapszám kapcsán. Részvevők (balról jobbra): SZEGŐ György a Múcsarnok művészeti vezetője, RITOÓK Pál művészettörténész, HORÁNYI Éva művészettörténész, SIMONFFY Szilvia művészettörténész, főszerkesztő, DÉVÉNYI Tamás, FERKAI Tamás és SZARVAS Gábor építészek, REICHART Dóra művészettörténész, CSENGEL-PLANK Ibolya fotótörténész, SOMLAI Tibor belsőépítész és KISS Éva művészettörténész. Az első sorban háttal Peter ORLAY, KOZMA Lajos unokája és a családja ülnek | Roundtable apropos of the thematic issue of the Kozma anniversary, 2018, Budapest Kunsthalle. Participants (l-r): artistic director of the Kunsthalle György SZEGŐ, art historian Pál RITOÓK, art historian Éva HORÁNYI, art historian and chief editor Szilvia SIMONFFY, architects Tamás DÉVÉNYI, Tamás FERKAI and Gábor SZARVAS, art historian Dóra REICHART, photography historian Ibolya CSENGEL-PLANK, interior designer Tibor SOMLAI, art historian Éva KISS. Sitting in the first row are Peter ORLAY, grandson of Lajos KOZMA, and his family
Fotó: Bélavári Krisztina / Magyar Építészeti Múzeum és Műemlékvédelmi Dokumentációs Központ

ellenére máig fennmaradt folyóirat e negyedszázad alatt ezáltal vált dokumentatív értékűvé.”³ (Mindemellet szólnunk kell arról is, hogy a *Magyar Iparművészet* szerkesztőségének folyamatosan meg kellett küzdenie az iparművészeti emlékkanyaggal és alkotóterülettel foglalkozó szakembergárda szűkös voltával, szerzőszegénységével is – e területen csak ritkán jelentkeznek új, fiatal munkatársak, és ez az egyetemi szakemberképzés ugyancsak több évtizedes problémáit jelzi.)

A 25 éves jubileum alkalmából történt formai megújulással párhuzamosan tartalmi változásokra is felfigyelhetünk. Az új szerkesztési szempontoknak köszönhetően nagyobb hangsúlyt kapott a kortárs szemléletmód érvényesítése és a fiatal generáció alkotótevékenységének bemutatása, míg a történeti anyagok terjedelme visszafogottabb lett. Számos alkalommal sikerült a kiállításokról aktuálisan – nyitvatartásuk ideje előtt és alatt – beharangozókat, ajánlókat és tudósításokat közölni, illetve a szerzői kört a fent említett nehézségek ellenére bővíteni és fiatalítani. A szakágak listája újrafogalmazódott: animáció, belsőépítészet, börművesség, digitális művészetek, divattervezés, ipari formatervezés, kárpitművészet, kerámia- és porcelánművészet, környezettervezés,

látványtervezés, ötvösség és fémművesség, tervezőgrafika, textilművészet, üvegművészet. Új rovatok, például *Művészet és Pedagógia*, *Tárgyközelben* és *Tárgyközelben* – Műhelyvallomás jelentek meg. A menetrendszerű kiadványok között megemlítendő a 2010-es évek második felétől újra feltűnő tematikus lapszámok: Kaesz Gyula (1897–1967) halálának 50. évfordulójára (2017/4), Kozma Lajos (1884–1948) halálának 70. évfordulójára (2018/7), a Magyar Iparművészet 25 éves jubileumára (2018/8), a Bauhaus 100. évfordulójára (2019/5), illetve a fémművészeti szám (2019/7).

Prékopa Ágnes művészettörténész a folyóirat százhusz éves történetét áttekintő, a 2017-es évfolyam 6. számában megjelent átfogó feldolgozásában vonta meg a lappal kapcsolatos, ma is érvényben lévő legfontosabb konzekvenciákat: „...a közönség tudja, melyek azok a témák, amelyeket a *Magyar Iparművészet*ben – és sokszor csak itt – talál meg. Tudja, hogy a folyóirat a jelenkori magyar craft és design legszélesebb értelemben vett területeinek bemutatása mellett történeti témákkal is foglalkozik, beleértve a régi műtárgyak restaurálását. Hogy tájékoztatást nyújt a magyar iparművészet intézményeiről és szervezeteiről, eseményeiről, pályázatairól, kiállításairól

A Magyar Iparművészet 2019/7. számának címlapja. Arculatterv: SCHERER József, grafikai tervezés: NAGY Norbert | Cover page of Issue 7/2019 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Magazine identity design by József SCHERER, graphic design by Norbert NAGY

A Magyar Iparművészet 2020/2. számának címlapja. Arculatterv: SCHERER József, grafikai tervezés: NAGY Norbert | Cover page of Issue 2/2020 of Magyar Iparművészet / Hungarian Applied Arts. Magazine identity design by József SCHERER, graphic design by Norbert NAGY

(biennálékát és triennálékát beleértve). Hogy hírt ad a frissen megjelent szakkönyvekről és tudósít a közép- és felsőfokú szakképzés helyzetéről. Egyszóval hogy a *Magyar Iparművészet* most is hiánypótló tevékenységet lát el. Az első alapítás idején a magyar ipar felvirágoztatása céljából folytatott szakmai tájékoztatást és ismeretterjesztést, most pedig az információáradatból emel ki, mutat be és archivál olyan műveket és eseményeket, amelyeket a jövő számára jelentősnek és megőrzendőnek tart.²⁴

Napjainkban, a nyomtatott folyóiratok egyre mélyülőbb válságának időszakában a *Magyar Iparművészet* lapszámái – dacolva az esetenként jelentkező finanszírozási gondokkal – eddig változatlanul megjelentek, ámbár idén

FEKETE György belsőépítész, lapalapító 2013-ban
Interior designer and founder of the magazine György FEKETE in 2013
Fotó: Török Máté / MMA

a kiadó két lapszámot kényszerült elhagyni gazdasági nehézségekre hivatkozva a tervezett megjelenés sorából, és a lap további sorsáról érkező hírek sem túl reménykeltők. Összegezve megállapítható, hogy a folyóirat dokumentálta egy komplex, gyökeres változások által éltetett művészeti szféra történéseit és jelenségeit, emléket állított egykori mestereinek, bemutatta jelenkori alkotóit és alkotásait. Megjelenése, folyamatos jelenléte, archiválási tevékenysége azért is nélkülözhetetlen, mert így egy-egy, az égi adatbázisokat és az általuk hordozott dokumentációt esetlegesen megtépázó kozmikus vihar, vagy csak egy kitaró áramszünet esetén is akadálytalanul kézbe vehetjük a szaklap régebbi és legfrissebb példányait, és minden fontos információt megkaphatunk az egyik legizgalmasabb, napjaink valóságát lépten-nyomon átszövő művészeti terület múltbéli és jelenkori eseménytörténetéről, jelenségvilágáról.

WEHNER Tibor
művészettörténész

1. Fekete György mellett N. Dvorszky Hedvig és Schrammel Imre a 2012/3-as lapszámtól jelennek meg lapalapító-társakként az impresszumban.
2. Fekete György: Tisztelettel köszönti olvasóit... *Magyar Iparművészet*, 1993. december (első mutatványszám), belső borító.
3. Dvorszky Hedvig: Érett korban. 25 éves a Magyar Iparművészet folyóirat. *Magyar Iparművészet*, 2018/8, 5–6.
4. Prékopa Ágnes: Százhusz év. 1897-ben indult a Magyar Iparművészet folyóirat. *Magyar Iparművészet*, 2017/6, 48.

Művészeti Akadémikusok, segítsetek!

Az a furcsa, abszurd, elképesztő helyzet „állt elő”, hogy míg annyi más testület, intézmény és szervezet, és vélhetően a Magyar Művészeti Akadémia is különösebb nehézségek és anyagi gondok nélkül működik, a magyar művészeti folyóiratok, kulturális, irodalmi lapok súlyos megjelenési problémákkal küzdenek.

Az Új Művészet, a Magyar Iparművészet című folyóirat – és számos más, kulturális, irodalmi periodika – már csak két-három havonta, rapszodikusan jelenhet meg, a szerkesztőségek képtelenek rendezni a nyomdászmlákat és a honoráriumokat, és e nagy múltú, a jelenkori művészet számára nélkülözhetetlen lapokat a megszűnés veszélye fenyegeti. (Szerepüket, funkciójukat nem veheti át az internet.)

Így nem funkcionálhat, megszűnhet a magyar művészet rendszeres visszaigazolási, kritikai, dokumentációs és informatív fóruma, és így maga a művészet kerülhet válságba. Ha az állami/vállalkozói/privát

szférában nincs senki – és nincs senki, mert ez nem profitorientált terület –, aki e kulturális-művészeti fórumok működtetéséről gondoskogna, akkor az Akadémiának, amelynek a művészet a hivatása és küldetése, fel kell lépnie. Ha nem teszi, maga alatt vágja a fát.

Néhány, évente biztosított millió segítséget adhatna, biztos alapot teremthetne a folyóiratok megszokott megjelenési ütemben történő közreadásának biztosításához, a normális renchez való visszatéréshez.

Úgy ítéltető, hogy az Akadémiának testületileg vagy az Akadémikusoknak egyéni, önkéntes áldozatvállalással a művészeti lapok segítségére kell sietniük, mert a célok azonosak, a magyar művészet ügye közös.

Művészeti Akadémikusok, segítsetek!

Budapest, 2023. május 16.

WEHNER Tibor
(önkéntes, független) művészettörténész